

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre . . . 6 frt. — kr.
Fél évre . . . 3 „ — „
Negyed évre . . . 1 „ 50 „
Egyes szám ára . . . 6 kr.
Külföldre egy évre 8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közigazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyeslet hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyilttér“ rovatban
közölendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltenek.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ-HIVATAL:

Kézdi-Vásárhelyt:

Csik-Szeredában:

Székely-Udvarhelyt:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

Dr. Kádbó Ferenc szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetmények, nyiltterek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadhatók.

Az iparos tanulók iskolázta-
tása.

Kézdi-Vásárhely, 1882. aug. 7.

Az iparos tanulók iskoláztatása szükségességének kérdése városunkban nem egyszer lett úgy az egyesek, mint testületek által megbeszélve. E kérdés ma már ismét napirenden van. Éppen ezért helyén valónak látjuk azt újból fölleveníteni s arról egyet-mást elmondani.

Hogy az iparos tanulók oktatása mai napság nem csupán városunk iparos osztályát érdekli s foglalkoztatja, hanem még az intéző körök figyelmét is nagyban elfoglalja, az kitűnik a kultuszminiszteriumnak közelebből tett azon intézkedéséből, midőn országsszerte elrendeli az iparos tanulók rendszeres iskoláztatását. Így közelebből a megye közvetítése folytán egy leirat közöltetett városunk közönségével, melyben egy a városunkban fölláttatandó iparos tanulók iskolájának módozatai iránt tétetik kérdés. A városi képviselőtestület a kérdés fontosságát tekintve, egy szűkebb körű bizottságot küldött ki, mely a jelzett iskola fölláttatása iránt tervezetet dolgozzon ki. E bizottság fontos feladatát meg is oldotta annyiban, a

mennyiben az országos magyar ipar-egyesület által kiadott „ipariskolai szervezet“ nyomán egy ami viszonyainknak megfelelő tervezetet készített, a melyet a további intézkedés végett a városi képviselőtestülethez be is terjesztett. — Városunk képviselőtestülete a napokban tartott gyűlésében tárgyalta a kérdést s pár lényegtelen — de a dologhoz nem tartozó — közbeszólás után a tervezetet elfogadta s azt illető helyre föl is terjesztette azon kérés kapcsán, hogy az még a nyár folytán megerősítést nyerjen, hogy így azután már f. évi szept. havában az iparos tanulók iskoláját megnyitni lehessen. Nagyon helyesen cselekedett a képviselőtestület, midőn e — városunkra nézve — nagyhorderejű kérdésben oly gyorsan intézkedett. Mert ha valahol van szükség az iparos tanulók oktatására, úgy az nálunk egy elvitáztatlan kérdéssé nőtte ki magát. Igen, mert itten a statisztikai kimutatás szerint van 245 iparos tanuló, kik közül sokan még mai napig is a legprimitívabb szellemi készültséggel vannak. — Szükséget pótló tehát nálunk egy olyan iskola, mely egy jövő iparos osztály szellemi kiképezetésére

szolgál. Vegyük fontolóra azok, kik az iparos tanulók oktatását még maig sem tartják oly szükségesnek, mint a milyen, hogy mai napság nagyon gyenge iparosnak ismertetik el az, ki talán el tudja ugyan készíteni a csizmát, asztalt, kalapot, nadrágot stb., de egy szakmájához szükségesítő számlát, adás-ve ési szerződést, a könyvvezetés legelőbb részét nem ismeri, s azokat előállítani nem képes. Az olyan iparos, ki a szakmájához szükséges ismeretek birtokában nincs, versenyképességre szert tenni nem fog tudni soha. Nem, mert a csin, izlés, sőt az okszerű munkavezetéshez szükséges értelem és tanulmány hiányzik.

Ezért van az, hogy az iparos tanulók oktatását ma már országsszerte életbe akarják léptetni. Ezért van az, hogy a kultuszminiszterium is a rendelkezésre álló összegből — ott, a hol annak szükségessége bebizonyul — segélyezni fogja az iskolát. —

Reményünk lehet, hogy a rendelkezési összegből bizonyára városunk iparos tanulóinak iskolája is segélyt fog nyerni. Hanem addig is tegyük meg mi magunk annyit, a mennyit megtehetünk. Így első sorban járuljon min-

den ipartársulat vagyoni erejéhez és tanuló arányához mérten bizonyos összeggel. Mert higgyék el, uraim, hogy a midőn az iparos tanulók oktatása érdekében tesznek, a magyar ipar emelését segítették elő, s a magyar iparos osztály tekintélyének tették le alapkövét általa!

Gyöngyösi István.

A kincstári erdőőrök és altisztek szolgálati állományának szervezése tárgyában a f. é. június 5-én 14.737. sz. a. kelt min. rendelet a kincstári erdőknél alkalmazott erdőőrök, illetve altisztek kinevezését következőleg szabályozza: Erdőőrökül csak oly honpolgárok alkalmazhatók, kik a) az erdői szakvizsgát letették, b) az állam hivatalos nyelvét szóban és írásban bírják, c) ép testi és lelki erő mellett hibátlan beszélő, látó és halló képességgel bírnak és d) életkoruk 24-ik évét betöltötték és a szolgálatba való első belépés idejékor 40 évnél nem korosabbak. A 10 évet altiszti minőségben szolgálati katonának az a pont alatti vizsga nélkül is ideiglenesen felvételtethetnek, ha 3 év alatt vizsgát tesznek. A személyzet szolgálati elnevezése: A) csoport: I. Főerdőőrök 480 frt, 420 frt, 360 frt évi fizetés és a mellék járandóságokkal. II. Erdőőrök 350 frt, 300 frt, 250 frt, 200 frt fizetés s mellékilletményekkel. III. Faraktárőrök 350 frt, 300 frt, 250 frt, 200 frt fizetés s mellékilletményekkel. IV. Erdőlegények 200 frt, 180 frt és 150 frt fizetéssel. V. Erdőszolgák 200 frt, 150 frt, 120 frt fizetéssel. Az I. II. és III. sz. alatti-

A „Székelyföld“ tárczája.

Molnár Györgyhöz.

Bemutatád művész-játékaidat,
Bemutatád itt is, derék!
A ritka élv, varázs és áhitat
Érzelmek megsejtelték.
Még rezg a hur a felvert kebleken;
Oh, e hatás mily élvezet nekem!
Sekszipiri mű! És épen „Othello“!
Minő merész egy gondolat!
Ilyesmire vállalkozik bohó —
Korunkban és e szín alatt!*)
„Kötelmek a mór dicsőn tevé“.
Kár, hogy műve röplő perceké.

Most Molier „Tartuff“-je lép elő;
S ki az, ilyest ki megszalaszt?**)
A mit megirt a híres lantverő:
Igaz híven Te adtad azt.
Örök időnek szánta ő művét;
De oly kezen él csak, mint a Tiéd.

Harmadnapon a „Loudi árva“ jön,
S Roland! Minő különöz dolog!?
Rokon kebel alatt s a szírtetűn
Találkozik — és győz a jog.
Roland nehéz szerep és elveszett,
Ha mesterin Te nem értelmized.

S „Cézár“, ez a szegény spanyol lovag,
Olyan nemes és oly züllött:
Félünk, nehogy e ritka jó alak
Széthulljon a deszkák fölött ...

*) Balog Elek vendéglőjének színeljé. Szerk.
**) Megköszöntök. Szerk.

Mindég előbb lép a nemes vonás —
Megmenti azt a dicső alkotás.

Most „Molier életpályája“ jő:
Vándorszínész, költő, művész!
Kitől annyit tanult jelen s jövő,
Egy asszonyért ő kárba vész.
Saját sorsod ha ez, oh hazafi!
Vigyázz: nehogy megszűnj itt játszani.

Jó „Lir király“, ez az örök remek,
Belőle most csak egy darab!*)
Oly szörnyű, mint Saturn, a zord öreg,
Midőn egy-egy sziklát harap. —
Nem értenők; de ott, művész, kezded:
S él ő, habár viharba is vészett.

De Harmadik Rikárd király mi lesz,
Ez óriási szörnyeteg?
Jó ihleted nagy alkotása ez
S kezdedben oly szép, oly remek!
Emberben él az éden és pokol:
Lebbent a függőnyt: hol és mikor?

És Gibbon ur? — Ujból angol biz' az.
Ne bánd; oly jól talál neked!
Bár angol a tárgy: „nem tesz semmit“ az,
„Jól van“. Tiéd ez a szerep.
Mi felfogás, mi nyelv és figyelem!?
Ez az, miben én kedvettem lelem.

És „Szülliván“, ejellemes színész? —
Oly népszerű, oly csattanó!
Miként te azt teszed s a mit mivelsz:
Nem is játék, hanem való.
Mű-czelodat ki oly dicsőn vívod:
E mű legyen apoteosisod!

Csik-Somlyón, 1882. aug. 2.

Imets Fülöp Jákó.

Alkonyat.

Vén zárda fön a dombtetőn
Komor falakkal áll.
Egy remálak, hinnéd, a nap
Nyugvó sugárjánál.
Fakó torony, mint bérczorom,
Nyul égre, fölfelé;
Benn zárda estharangja szól,
Imára hív elé.
Szép zárdaszűz — szemébe' tűz —
Toronyból széttekint,
Jó társa mig harangoz, ő
A napnak búcsút int.

A völgybe' lenn most megjelen
Kis fegyveres csapat,
— Leventemind! — csatába megy ...
Kürt hangja messze hat ...
Szép zárdaszűz sohajtva küzd
Sajgó fájdalommal,
A mult sötét emléke az
Szívén, mi átnyal.
Keble dobog ... csapat robog,
Figyel rá — hasztalan ...
Hiszen kit oly epedve vár,
Talán rég halva van ...

* * *
Utána néz, mig ködbe vész
Távolban a csapat.
Még szól a kürt — s a szívbe' dül
Mély érzelmek árja ...
Búsán kong az estharang —
Alkony borul a tájra.

Hévvél teli, sugár, deli
Bajnok szerette őt.

Tiltotta bár az ősz atya,
Viszont szerelme nőtt!

Szép ifja ép midőn belép
Hozzá egy éjfélen,
Pánczélosan, álcázás lovag
Közöttük megjelen ...

Egy szó csak, és már viynak ök.
A mell mellnek feszül ...
Csak egy csapás s a zord lovag
Hörögve elterül.

S mint földre hull, messze gurul
Nagy ércsisakja ott ...
„Irgalmas ég!“ — sikolt a lány
— De atyja már halott! ...

Az ifju áll s mint a halál,
Elsárgul — szédeleg —
„Szép lányka, te, Isten veled!
— Vezekleni megyek!“ ...

Kereszthadak indultanak
Harcolni a hitért.
Az ifju ment ... s a zárdaszűz
Még várja kedvesét ...

* * *
Utána néz, mig ködbe vész
Távolban a csapat.
Még szól a kürt s a szívbe' dül
Mély érzelmek árja ...
Búsán kong az estharang —
Alkony borul a tájra.

Gödrö Ferencz.

akra nézve az a), b), c), d) pont alatti minősítés mindenike követeltetik, a IV. sz. alattiaktól követeltetik előképzettség a vizsga letehetésére. Az V. sz. alattiaktól a c) és d) pont alatti két követelmény. Nyugdíj-képesek csak az I. II. III. sz. alattiak. Ha a IV. és V. sz. alatti állásból valaki az I. II. III. sz. alattiak valamelyikére kineveztetik, a IV. vagy V. sz. alatti állásban töltött idő is beszámíttatik a nyugdíjazás esetén, másképp nem. B) csoport: I. Gépkézelők; 480 frt, 420 frt mellékjándóság. Kellék b), c), d) pont alatti s hozzá gépkézelői vizsga és elemi ismeret a mértani rajzban. II. fatesterek; 480 frt, 420 frt, 360 frt s mellékilletmény. Kellék: b), c), d) pont alatti s jártasság írás, olvasás és számolásban, építkezés körüli ismeretek a megállapított terv szerinti vezetésben. III. Szülésznők 200 frt, 150 frt s mellékilletmény. Kellék: Szülésznői oklevél.

Mindezt csupán tájékoztul közöljük azok részére, kiket netalán érdekel. Végül megjegyezni kívánjuk, hogy ezen állomás pályázat alá csak akkor bocsátatnak, mikor a személyzet szervezete végleg meglesz állapítva.

A trónörökspár Erdélyben.

Boldogfalva, aug. 6. A népmulatságra tömérdek nép gyűlt össze Hátszeg vidékéről. Puj szolgabíró Füzesd, Puj, Ohába, Bajesd, Csopca és Boldogfalva községekből 60 táncospárt rendelt. Délután 2 órakor az alsó vendéglőnél gyülekeztek a táncosok; 1/3-kor a szolgabíró körjegyzőkkel elővezetette a táncospárokat, kik a kastély mellett a terrasse előtt sorakoztak. A tűzoltók kettős kordonnal különítették el az értelmiséget a köznéptől. A tágas tér a táncosok számára a felállított tűzoltó egyleti tiszték által jelöltetett ki. A kastélyudvar felső bejáratát egészen elzárták; a közép és alsó bejáraton csak ellenőrzés mellett bocsátották be a közönséget.

Hátszeg, aug. 6. Retyezáton egész éjjel zivatar tombolt; a vadászok által rakott tüzeket a rohanó szél elseperte, 4 sátrat összezuzott. A trónörökös sátra szikla által védettet meg. Reggel nem lehetett a zord idő miatt vadászatot kezdeni s minthogy az időjárás jobbra nem fordult, a trónörökös 10 órakor 6 vadász kíséretében hazaindult. Schuster erdész vezetése alatt bálumatos gyorsasággal tétetett meg az ut. Malomvizre érve, a trónörökös fuvaros szekérre ült és rendeletet adott gyors hajásra. A vadásztársaság holnap délután érkezik a havasokról Malomvizre. A trónörökspár kedden utazik el Boldogfalváról.

Nyujtói Szentiványi Ignác beszéde.

(Elmondotta a Gábor Áron emlékére rendezett ünnepélyen az eresztvényi közös sarkertben 1882. júl. 2-án.)

(Folytatás.)

És most, igen tisztelt honfitársaim, miután a történet lapjait egy kissé érintenem kellett, a tárggyal való szoros összefüggés okáért engedjék meg, hogy becses figyelmüket még egy kissé a történelem lapjaira vezessem.

Tisztelt honfitársaim! Az 5-ik század közepe felé, vagyis üdvöztünk születése után a 448-ik évben elődeink valának a hatalmas hun nemzet, mely a Fekete tengertől egész Strassburgig mindenütt fényes diadallal lobogtatta győzelmes zászlóit. Nagy volt a hun nemzet, mert Attila volt királya, ki oly szellemmel vala megáldva, mint Nagy Károly frank király, vitézséggel, mint Hannibál s hadvezéri bölcsességgel, mint első Napoleon. 469-ben, Attila nagy királyunk halála után 16 évvel, fiai a trón felett viszázkodtak. Ezen viszályt az ellenséges népek támadásra használván fel, a nagy, hatalmas hun birodalom összeomlott. Nemzetünk egy része a Fekete tenger mellé húzódott, más része Erdély keleti és dél-keleti hegyei közé vonult. Kiváló hadi taktikájukkal, mely hősies vitézséggel párosult, fenn tudták tartani magukat idegen uralomtól menten, saját maguk által hozott törvényekkel, önálló nemzeti kormányzat mellett. A kilenczedik század vége felé jött Árpád hős apánk, a magyarok bölcs és vitéz fejedelme, nagy előde Attila birodalmának visszaszerzésére. Fényes győzelmei

és lovagias, nagylelkű eljárása által az idegen népeket megnyervén, 888-ban a magyar birodalom Királyhágón tuli részének ura lett. Elődeinket Árpád hős apánk győzelmes hada megérkezének híre hegyeik között nagy örömmel lelkesítette s azonnal a magyar testvérek felkeresésére indultak. Találkozván, egymásra ismertek s a további teendőkre nézve velük, mint testvérekkel, szövetkeztek s Árpád fényes győzelmeit nagy sikerrel előmozdították.

Megalakult tehát 889-ben a magyar birodalom, mely első volt az európai államok között. Az 1000-ik évben, midőn fényes, önálló keresztény királlyá emelkedett, megszállárdult. Bölcs, vitéz, kegyes királyaink voltak 5 századon keresztül, kik nemcsak megvédték a birodalmat minden idegen befolyástól, de a nemzeti nagylelkűség, jótékonyosság gyakorlásával hódítani s növelni is tudták a magyar birodalom határait, mert a magyar nemzet lovagias barátságát, hatalmas védelmét s biztos szövetségét melegen keresték az idegen népek. Volt idő, midőn magyar birodalmunk 3 tengerpartot érintett. Volt idő, midőn ősbuda vára mint legfényesebb királyi lak tündökölt Európában; volt benne lovagias jellemű, mely bölcsességű, lángszellemű, igazságszerető nagy király, kit a római egyházi fejedeleme is királyok királyának nevezett, s a történelem megtagadván e páratlan nagy szellemű királytól a nagy, a bölcs, a hős melléknevet, nagyon helyesen jött el, mert egy sokkal szebb, sokkal magasabb névvel öröklötte meg a történelem lapjait, midőn úgy említi: Mátyás, az igazságos. Nagy, fényes, boldog ország vala a magyar birodalom, mert a nagy király nagy szelleme fényt s áldást árasztott a magyar birodalom minden lakójára.

(Vége következik.)

Tanügy.

Előki megnyitó beszéd.

(Tartotta Földes József a csiki róm. kath. tanítóegyesületnek 1882. júl. 1-i gyűlésén.)

(Folytatás.)

Ha tehát az értelmi felvilágosodás az erkölcsiéget mozdítja elő, ebben pedig az embernek földadata, szellemi tökéletessége fekszik: akkor a tanítás-nevelés, mint a felvilágosodás és erkölcsi nemesülés eszköze, az embernek elodázhatatlan szükségletét, sőt főszükségletét teszi; akkor a gyermekeknek joga van követelni, hogy ők a felnőttek tanításban és nevelésben részesítsék; a felnőtteknek viszont kötelességük, hogy a kiskorúaknak a tanítás-nevelés jótéteményét megadják, hogy őket ez által emberi rendeltetésük elérésére képesé tegyék. Kötelességül szabja ezt a keresztény felebaráti szeretet is, mert ha a gyermeket tanítás-nevelés által tökéletessége felé nem segítjük, akkor nem szeretjük őt úgy, mint magunkat s akkor olyasmint követünk el vele szemben, mit magunknak nem kívánunk. Valamint a gyermek megkérdése nélkül megkereszteljük őt, mert azt lelki üdvére szükségesnek hisszük: úgy oktatásra és nevelésre is rá kell őt fogni az ő kijelentett kívánsága nélkül is, minthogy rendeltetésének betöltésére csak így válik alkalmassá.

A népevelés szükséges voltának feltüntetése igen gyakran hangoztatják az anyagi érdekeket; követelik a népevelést a végből, hogy a gyermek tehetségeinek kifejlesztésével s elméjének hasznos ismeretekkel meggazdagításával a jóra való megélhetés föltételét nyerje meg. Hogy egyedül evvel a népnek nevelése szükséges voltát indokolni nem lehet, kiviláglik abból, hogy ily indító ok mellett oly gyermek, kire nagy vagyon vár s kinek jóra való megélhetése ily módon biztosítva van, nem szorulna nevelésre; de az bizonyos, hogy a fő indító ok mellett ezen anyagi érdek is számításhoz jön és nyomatókkal esik a latba. Ideiglenes hazánk a föld, itt töreksszünk végrendeltetésünkre, de itteni életünk fontartása anyagiaktól függ; azért ezek megszerzése nemcsak megengedett dolog, de rendeltetésünk szerint kötelességünk is. Az

anyagiakra való törekvés annál inkább is összefér rendeltetésünkkel, mert azok módot nyújtanak megszerezni szellemi művelődésünk eszközeit; képesekké tesznek arra, hogy a közjót előmozdítsuk és nyomorban levő embertársaink súlyos állapotán könnyítsünk s oly helyzetbe hoznak bennünket, melyben az erkölcsiesség utjának elhagyására kevesebb kísértésnek vagyunk kitéve, mert ki ne ismerné a mindennapi tapasztalat által igazoltnak azt a latin mondást, hogy: paupertas maxima meretrix? Már pedig a tapasztalás mutatja azt is, hogy az életfontartás anyagi kelleit megszerezni, magának tisztességes megélhetést megalapítani inkább képes az, kinek tehetségeit a nevelés kiművelte, mint az, kinek értelmi erői fejletlenül maradtak. Az állat a természetűtől késsen kapja, a mire életének fontartása végett szüksége van; az embernek az ő táplálékát a természetűtől kell kiereszkölnia, a természet adományait különféle műveletekkel magának kell szükségletei fedezésére alkalmassá tennie, a társadalmi viszonyok sokféle ágazatai szerint ezerféle utakon-módokon, ezerféle eszközök felhasználásával kell az anyagiakért küzödni. De a teremtő azért az ember iránt nem volt mostoha, mert az állat fölé emelve őt, adott neki kitűnő tehetségeket, melyek segítségével annak, a mivel életszükségleteit fedezi, kirtokába juthat, ha ezen tehetségeit nevelés által kiműveli, kiélesíti. A tehetségek kiművelését az Isten föltételül szabta arra nézve, hogy az ember a világon boldogulhasson, hogy életmódjában is minél inkább az állat fölé emelkedhessék, és ezen szabvány érvényesül abban, hogy rend szerint a tanult ember magasabb fokára emelkedik a jóllétnek, mint a tanulatlan; hogy a tehetségeit kiművelt mesterember, de még az ily földművelő is rendszerint kedvezőbb anyagi helyzetbe tudja magát felküzdeni, mint az, kinek tehetségei paragon maradtak, s hogy a nemzetek között is a műveltebb gazdagságban, hatalomban tulszárnyalja a műveletlent. Ki ne ismerné el tehát, hogy a népevelést hangosan követelik az anyagiakra való tekintet is, mert ha a népet neveljük, oktatjuk, ez által jóra való megélhetésének egyik főeszközét adjuk kezébe?

(Folyt. köv.)

A csiksomlyói róm. kath. főgymnasium értesítőjét vettük az 1881—82-ik tanévről. Közli: Imets Fülöp Jákó igazgató. A szokott gonddal, kiváló figyelemmel és alapos szakértelemmel összeállított értesítő tartalma a következő: I. Értekezések: a) A csiksomlyói Gymnasium utolsó 25 éves történelme. Imets F. Jákó igazgatótól. b) A csiksomlyói r. k. Finővelde alapítványai. (Folytatás) Imets F. Jákó regentől. II. Tanári kar. III. Az 1880/81. évben követett tanterv. IV. Írásbeli magyar feladványok. V. Az ifjuság névsora és érdemsorozata. VI. Tanügyi adatok. A. — H. VII. Statisztikai táblázatok, 1—5. VIII. Légtünet- és növényéleti észlelő IX. Figyelmeztetés. Figyelemre méltó cikke az értesítőnek Imets tollából a „Visszapillantás a gymnasium 25 éves múltjára”, melyet szerző Adorján Imre tanárnak 1881. év november 3-án tartott 25 éves tanári jubilauma ünnepélyén olvasott fel. Szerző három időszakra osztja a gymnasium utolsó 25 éves történetét. És pedig: I. a németesítő irány elleni védelemnek és a gymn. kiegészítésére irányzott buzgalomnak időszaka; II. a Smerling-féle provizoriumnak időszaka, melyben a gymn. kiegészítési ügye is fennakadt; és III. a magyar tanrendszerek aerája, melylyel összeesik a gymn. betetőzésének, anyagi és szellemi bővebb felszerelésének stadiuma. Szerző e szakaszokban hazafias lelkesedéssel, élénk előadásban sorolja fel mindazon adatokat, melyek az iskola életére és nemzeti létünk érdekében annak megérdemelt felvirágzására vonatkoznak. A gymnasiumban a mult tanévben működött 14 tanár, kik közül 9 polgári, 3 világi pap és 2 szerzetes. A tanulók száma 169, kik közül vallásra nézve 164 róm. kath., 4 gör. kath.

és 1 ev. reform. Származási hely szerint volt csikmegyei 148, háromszékmegyei 27, torda-aranyosmegyei 3 és maros-tordamegyei 1 tanuló. Érettségi vizsgálatra jelentkező 8, kik mindnyájan kiállották a vizsgálatot. A tanulók szabályszerű felvétele és beírása a jövő évre szeptember 2. és 3-ik napján történik. A tanulók 4 frt tandíjt és 15 kr könyvtári illetéket fizetnek előre. A finőveldeben 34 alapítványi ösztöndíj volt. Egy-egy növendék ellátása fejében 95 frt fizetett az alapítványokból. Magán-ösztöndíjas tanuló volt 8, szintén 95—95 frtért; továbbá teljes ellátásban részesült még 5 fizetéses tanuló és egy pár „szervitor”. A tanári könyvtár 2247 drbból áll, mely a mult tanévben 65 drbbal szaporodott. Az ifjusági könyvtár állománya tett 368 művet, mely azonban részint vétel, részint ajándék útján tetemesen gyarapodott év folytán. Az ifjusági kölcsönkönyvtárnak 475 frt 55 kr bevétele, 183 frt 75 kr kiadása és 291 frt 80 kr pénztárkészlete és 1350 kötet könyve van. Az ifjusági önképzőkört Imets Péter VIII. oszt. tanuló elnöksége alatt Móricz Gyula tanár vezette. A szellemi munkásság komolyan, de csekély eredménnyel folyt le. Tartott 9 összejövetelt, melyeken költemények és műbeszédok szavalgatásában 24 szavaltat közül leginkább kiűntek: Imets P., Szabó József, Graef Ede, Dávid Zakariás és Bartha Gergely tanulók. A tagok munkásságának fokozására a kör saját pénztárából díjakat tűzött ki. Érdekeseke végül „a légtünet- és növényéleti észlelő” adatai.

Vettük a gergő-ditroi róm. kath. polgári fiúiskola értesítőjét az 1881—82 tanévről; szerkesztette Dr. Kelemen Károly, igazgató. Az iskola I. osztálya 1878. január 7-én, a II-ik osztály ugyanazon év szept. havában, a III-ik osztály pedig az 1879—80-ik tanév megkezdésével nyílt meg. Az 1881—82-ik tanév különböző okoknál fogva októberben vehette kezdetét. E tanévben jelentkezett tanulók száma az I. osztályban 20, a II-ikban 8, a III-ik osztályban 7 volt, összesen 35, kik közül 5 a tanév közben kimaradt, így a tanév végén a tanulók száma mindhárom osztályban 30 volt. A tanítás, a tananyag beosztása és az órarend megállapítása a minist. tanterv alapján történt. Az ifjú iskola — mint az értesítőből is látjuk — komoly törekvéssel, jó tanerőkkel ügyekszik célját valóstani. Kiválóan örvendünk, hogy a sokat hányató iskolá végre valahára — a sok előítélettel szemben is — eredményes működés komoly munkájába kezdhett. A tanterület a mult tanévben 6 tagból állott. A jövő 1882—83-ik tanév szeptember hó 1-én kezdődik. A beíratkozasok s fölveteli vizsgák szeptember hó 1-én és 2-án d. e. 9—12 és délután 3—5 óráig történnek a polg. iskola irodájában (iskolai épület I. emelet). A tanév ünnepélyes megnyitása szeptember hó 3-án leend. Az előadások ugyanazon hó 4-én veszik kezdetüket. A polgári iskola I. osztályába fölvetetnek: a) kik a 9-ik életévet betöltötték; b) kik az alsó népiskola 4-ik osztályát kielégítő sikerrel végeztek s ebbeli ismereteikről a felvételi vizsgán (mely díjmentes) bizonyosságot tesznek. A ns. község a polgári iskola tanulóit tankönyvekkel s rajesszközökkel díjtalanul látja el. Tandíjt a tanulók nem fizetnek. A fiatal intézetet ajánljuk a szülők figyelmébe.

Fürdői levél.

Borszék, augusztus 3.

A borszéki fürdői levelet, megfelelően a való igazságnak, csakis magasztalón lehet kezdeni; ámde Borszéknek természetadta szépségei, ritkaságai, fekvésének, vizének és levegőjének csodás specialitásai oly annyiszor és oly általánosok lettek már ismertetve, hogy ha nem akarunk unalmas ismétlésekbe keveredni, a megfelelő magasztalás helyett egyszerűen csak annyit mondhatunk, hogy

— Nagyszerű, csodás!!

Világlátott emberek, kik össze-vissza

barangolták széles e világnak mindennemű fürdőhelyeit, Borszékra jöve, csodálattal s lelkes magasztalással kiáltanak fel:

— Nagyszerű, csodás, páratlan!!

Magunk is, Csikországnak tősgyökeres góbbái, csak most, más fürdőhelyeknek láttára s Borszékkel való összehasonlítása után látjuk be igazán, hogy nem frázis: Borszék a fürdők királya, vize a vizek királya!

A ki egy sájsont itt töltött, az nem fog többé eseh és német uraimék vízében fürödni. A ki betegségét, testi avagy kedélybeli legyen, ha gyógyítani akarja: jöjjön ide, gyógyulni és enyhülni fog; a ki szórakozni vagy időt töltöni kedvesen akar, vagy a ki a természet műremekeiben gyönyörködni, azokat élvezni akarja: jöjjön ide, itt teheti!

Öt hideg tükör-, egy (tiz fürdőszobás) meleg, egy zuhany-fürdőjével, öt ivókútjával Borszék miféle igénynek ne felelhetne meg?

Borszék a két tulajdonos (Ditró és Szárhegy) községnek valóságos kincsbányája; egy oly tőke, mely évenként dús kamatja mellett hova-tovább mind nőni és emelkedni fog. S a két tulajdonos község s a fürdőigazgatóság és biztosság (Puskás Lajos igazgató, Bartalis Ignác biztos) nem is mulasztanak el egy alkalmat sem, hogy Borszékot külsők tekintetében is a világhírű fürdők niveaujára emeljék.

Kinek lehet kifogása Borszék ellen? Inkább Borszéknek lehet kifogása ama (főként hazai) publikum ellen, mely könnyelmű terefcében Borszékot mellőzve, kiűn pocékolja el százezreit s betegségét a házi kitűnő orvos mellőzésével a szomszédbeli (minden igaz ok nélkül szintén kitűnőnek reklamozott) „kirurgus“ által akarja gyógyíttatni. Tessék Borszékba jönni, tessék személyesen meggyőződni és tessék aztán a szerint itélni! Igen! arra a kérdésre, hogy jelenleg itt hogyan élünk? — feleletül csak azt mondhatjuk: kitűnően, vígan pompában és a mi fő — olcsón. Napenkénti 2 firtal nagyságos uri módon élhetni. A ki nem hiszi, jöjjön ide s győződjék meg személyesen.

Salamon János (kolozsvári) híres bandája (mindennap, reggel és este, felváltva a Fő- és Kossuth-kutnál) ugy huzza a nótákat, hogy valóságos gyönyörűség; talp alá valóira a nemes ifjuság a Kossuth-kuti „kursalonban“ esténként úgy járja a magyaros és „kormopolitikus“ táncdarabokat, hogy az is valóságos gyönyörűség.

Mint igen nevezetes valamit, egész örömmel és lelkesedéssel kiáltom ki, hogy Magyarország édes szavu pacstirtája, csalogányja s fiúmléje, (a nevét mondanom sem kellene, hisz ugy is köztudomású) Blaha Luiza, itt van! Ha azt mondom, hogy br. Splényiné-Blaha Luiza Borszék által el van ragadtatva; ezzel jellemeztem Borszékot s igen ő nagyságát is. Mondanom sem kell, hogy a vendégek egész bámulattal szegzik szemeiket a kedves művésznőre, s ha a Melik-szálloda előtt, a hol ő nagysága az első emelet középső lakosztályába szállva van, elmegy, mindenki felnéz, ha ő nagyságát láthatná...

Mint boldogító ohajtást, sugjuk-bugjuk egymásnak, hogy bár hallhatnók is őt egy koncerten!

A vendégek száma meghaladja a 400-at, vendégek naponként jönnek. Herezeg Cantacuzene Sándor, Marie leányával (egy angyaliszép és szende teremtéssel), közérdeklődés tárgya — Jassyból; a vendégek között a teius, tekintetes urtól fel az excellenciás urig minden ranguk és címnek talál sz képviselőt; a női nem a legkeesebb dámák által van képviselve dus és nagy változtatban.

Időjárásunk a lehető legszebb és legkellemesebb. Oly jól esik a nap forró heve elől a fenyvesek hűvös árnyába menekülni, a hol aztán telesziva magunkat ezzel a balzsamos és illatos fenyves levegővel, oly jól esik az árnyas sétatnyokon és sétatnyokon tovább sétálnunk, járkálnunk!

A vasárnaponként tartott bálók is nagyban élénkítik s teszik kedvesebb és él-

vezetessé a sájsont. A Salamon uram hegedűje s czimbalma pezsgő kedvre viszi a legborongósabb kedélyt is.

De tegnap óta hangverseny s színház dolgában sem szenvedünk hiányt. A Mezey-féle budapesti dal- és szintársulat tegnap esti előadásával előnyösen s az igényeket teljesen kielégítően mutatta be magát a nagy báltermet egészen megtöltő közönség előtt. Élvezés és taps jutalmazta a műsor minden egyes előadott darabját. A „Botcsinálta doktor“-ban Mezey, az igazgató, (Rigó Mátyás) kitűnő komikusnak bizonyult; hahotázásig mulatott a bizonyára műzillessel bíró közönség. Tény, hogy e társulat jóval felül áll a közönséges zengerajtársulatokon; a pártolást kiérdemelve, szabatos és korrekt előadásaiival továbbra is számíthat a műértő és élvezni akaró és tudó közönség méltánylására. Ezt, mint örömdetes jelenséget, konstatálni kötelességünknek ismerjük.

De 11 óra; vár a Lázár-fürdő.

Alászszoigája!

Ákác.

Levelezés.

Kovácsna, 1882. aug. hó.

Érdekes román népünnepélynek voltunk tanui aug. 1-én. Ugyanis ekkor tartott meg a vajnafalvi románok által a szt. Iliás ünnepe. Egy vidékeken, hol a lakosság tulnyomó része román, nagy fényvel szokták megtartani a Jókai által a „Szegény gazdagok“ című regényben oly költőileg leírt „leányvásár“-t. E szokás fenntartotta magát minden oly faluban, hol románok kisebb számban laknak s így Vajnafalván is.

Ezen ünnepélyre Moldvából Berládból a néptanító-képezde tanulói is kijöttek tanárai vezetésé alatt. Gyalog, énekszóval vonult fel a mintegy 60—70 főből álló egyenruhás csapat. Az egyenruha fehér daróc nadrág, hosszú száru csizma, kieresztett bő ing s szerfelett egyszerű sujtással ellátott világos kék mellény s fekete kalap. A durva egyenruha s a darabos marcsona alakok nem valami kellemes benyomást gyakoroltak a nézőre.

Hosszu, tekervényes zig-zag utcákon jutottunk el a lakodalmas házhoz, hol a szent Iliás ünnepe és a menyegző egy időben és együtt tartatott. Egy hegedű és egy mandolin egyhangu zenéje mellett már javában folyt a táncz, a férjes nők egy csoportban s a férjhez menendő hajadonok jegyeseikkel külön lejtve azt a sajtáságos tipogó tánczot, mit a románok „zenká“-nak neveznek. Ennek bevégezte után kezdetét vette a nemzeti táncz: a Hóra. Őt vagy hat fiatal ember kört alkot s jobbra-balra tipogve, mozogni kezd. A hajadonok is pár perc múlva beállanak a körbe s később az asszonyok és férjek is s így a kör pillanatról pillanatra nagyobb lesz, míg végre az összes tánczosok sorakozva, az udvar egész területét elfoglalja. A férfiak egyforma fehér nadrágban és kibocsátott ingekben, a felkoszorozott hajadonok s fehér fátyolba burkolt asszonyok ríkitő színű ruháikkal és réz sarku cipőikkel igen festői látványt nyújtottak. A mint végig néztem, úgy képzeltem, hogy e nép, mely beékelve a székelek közé, évszázadokon megörzi nyelvét, vallását és nemzeti szokásait, fennmaradt nemzetiségének diadalát ünnepli s mintha az egyhangú nótá mélabus hangjaival a nemzeti hős Hóra rombadült törekvéseit siratná. Hosszasan folyt a Hóra-táncz, míg a felvert por ködfátyolként vonta be a tarkabarká csoportot. A táncz végeztével a hölgyek pár pillanatra eltávoztak, hogy ruhát váltsanak. Megjegyeztem, hogy a menyasszony alig 2 óra alatt ötször változtatott ruhát és ruhák közül egyik fényesebb volt, mint a másik. A koszorú leányok, sőt az asszonyok is, minden táncz végével más-más öltözetben jelentek meg. Míg a táncz javában folyt, addig a kertben 8 óriás fákban főtt a vacsora legalább 300 személy számára. Körülbelül 5 óra tájban mintegy 150 öl hosszúságban egy asztal lett felterítve, mely egymás mellé állított

deszkákból lett összeállítva. A szép menyasszony szeretetre méltó nyájassággal forgódott a vendégek körül, majd meg fiatal férjével váltott egy pár szót. Epen együtt valának a fiatal házassok s én megragadva a kedvező alkalmat, odaléptem s tölem kitelhető románsággal kívántam nekik sok szerencsét. A menyasszony kedves pirulással s a férj megilletődve fogadta szerencsekívánataimat. Összenéztek, megszorították egymás kezét s édes pillantásuk ékesen hirdeté, hogy ők boldogok. Ugy tudtam gyönyörkölni a természet ezen egyszerű gyermekeinek tiszta boldogságán s úgy tudtam bámulni azon gyöngéd figyelmen, melyet a férj fiatal neje iránt tanusított.

Körülbelül 6 óra tájban megérkeztek a tanulók. A tágas udvaron sorakoztak és a dalárda egy indulóval kezdé meg működését. Az ügyesen előadott dal mélabus hangon siratá a Plevna ostrománál elesett román hősöket. Majd meg előállt hat ifjú s el kezdének bámulatra méltó tánczokat járni. Mintha a hat testet egy lélek lelkesítette, oly egyforma volt itt minden lépés, minden mozdulat. Kecces, hullámzó, kigyószzerű mozdulatok s örület s vad ugrások minden fogalmat meghaladó ügyességgel lettek előadva. Mindazon kecs és báj, mit a világszínpadok ballettjei felmutatnak, mind az a merészség és eredetiség, mely különösen a magyar és lengyel néptánczokat jellemzi, összpontosítva volt e tánczokban. A jelen volt fürdő vendégek elámulva e nagyszerű jelenségen, visszatartott lélekzettel figyelék az összhang és csiny e bámulatos remekét s végre szünni nem akaró tapsviharban törtek ki. A tánczvezér Miron Constantin nevezetű tanuló volt, ki bizonyára első helyet foglalna el a világ legelső tánczművészei között, ha művészetét nagyobb körben is bemutatná.

Már este volt, a midőn el tudtam válni e helyről, hol annyi kedves látványnak voltam tanuja.

Mindenféle.

— Molnár György „Erdélyi körútjának“ uti tervét meg kellett változtatassa. A brassói városi tanács u. i. nem enged meg semmiféle színielőadást, nem lévén Brassóban oly alkalmas helyiség, minőt a legujabb miniszteri rendelet a „tűzbiztonsági szempontokat“ illetőleg követel. Magától értetődik, hogy e miatt egyuttal tsnádi vendég szereplése is elmarad.

— Szerény észrevétel. A „Székelyföld“ 84. számában Bálint Imre lemhenyi körjegyző felhívást tesz közé a folyó hó 6, 13. és 20-án belügyminiszteri engedéllyel megtartandó hajtóvadászatra. Mi úgy tudjuk, hogy e hó 20-án Szent István első apostoli királyunk ünnepe van, épen azért nagy megbotránkozással olvasók e felhívást; annál is inkább, mert látjuk, hogy ország-szerte a törvényhozás ép úgy, mint egyesek és testületek azon fáradoznak, hogy minél nagyobb nemzeti hegyelettel ünnepeljék meg ezen honalapító szt. királyunk emlékét; azért nem tudunk eléggé csodálkozni Lemhén tiszta kath. községének ezen eljárásán; vagy talán a lemhenyieket nem érdeklí Szent István emléke, a kinek egyedül köszönhetjük, hogy ez árva nemzet a századok annyi vérvivatai, annyi külvélvizsálya közt ma is fennáll? Ez megsértése lenne Lemhény részéről a nemzeti kegyeletnek, a honfi-érzelemnek, meggyalázása első szent királyunk emlékének. Ez ellen tiltakozunk, tiltakoznunk kell a nyilvánosság terén is. Nyiralji.

— A Székely-Udvarhelyt állomásozó 23. vadász-zászlóalj állomást cserélend az őszi hadgyakorlatok lejártá után. Mint halljuk, Maros-Vásárhelyről kapunk új zászlóaljakat egy ezredes és örnagygyal és ugyancsak itt fog állomásozni a hadkiegészítő parancsnokság is.

— Molnár György Csik-Szeredán bevégzvé vendéglátékait, Váradí Ferencz szintársulatával Győ-Szt. Miklósa megy, hol e hó 12-én lép fel először egyik bravurszerepében: Othellóban. A mily lelkesedéssel pártolta a megye feje: Csik-Szereda

Molnár vendéglátékait, hisszük, hogy a megye egyik legintelligensebb vidéke Gyergyó sem fog hátrább maradni, annyival is inkább, mert — mint tudjuk — Molnár, ki az országban oly nagy és méltó visszhangot s méltánylást keltett, „Erdélyi körútját“ itt fogja bevégezni. A gyergyó-szent-miklósi intelligentiának nincs szüksége reá, hogy felhívjuk figyelmét Molnárra, a tragikai költészet ez egyetlen hivatott magyar alkotójára, s ha mégis figyelmeztetjük a „Sekszipiri egyveleg“ előadására s Munkácsi „Krisztus Pilátus előtt“-jének élő csoportokban való ábrázolására, ezt csak azért tesszük, hogy megfelelünk olvasóink műgénye iránti figyelemnek.

— Visszaélés a borszéki vizekkel. A mult évi július havában K.-Vásárhelyt a legtekintélyesebb polgárok egyike 300 üveg borszéki vizet vásárolt, s csak a borvizes székely eltávozása után sült ki az első üveg felbontásánál, hogy a viz nem borszéki. Már a dolog feledésbe is ment, midőn a tsnádi fürdőn a madár lépre került; a tsnádi források egyikénél épen víztöltögetés közben bukkant rá a rászédett vevőnek a neje, ki mint fürdővendég épen ott időzött. A női szív lágy; a dolog vége az lett, hogy jóváteszi a székely a dolgot; ígérte, hogy legközelebből vinni fog valódi vizet — Tsnádról.

— Rudolf trónörökös és az oláhok. Irtuk már, hogy a trónörökös, nejevel Hátszeg vidékére megérkezett július 31-én; Lönhardt, Román Miron, Metanu és Mihályi Viktor egyházi főméltóságok tisztelkedni mentek a főherceghez. Hátszegen a Lugasról jövő Mihályi püspök tiszteletére diszkaput emeltek. Az arva feltűzött háromszíni magyar nemzeti zászlót egy Munteanu nevű oláh irnok letépte és helyette oláh nemzeti zászlót akart feltűzni. Az alispán erről rögtön jegyzőkönyvet vetetett fel és azt a dévai kir. ügyésznek átadta további eljárás végett. Munteanu elfogatására ki van adva a rendelet Voos rendőrkapitányának. Bersán hátszegi románajku polgármester újabb oláh disztitási intézkedéseire a rendőrség ellenőrző figyelme az alispán által felhivatott. Az alispán meghagyta, hogy csupán nemzeti zászlók legyenek a diadalkapukon, melyek Mihályi püspök távozása után leszedessenek. Az alispán ébersége és erélyes, alkotmányos intézkedése utját vágja a dákóromán nemzetiségi üzemeknek. Dr. Petkónak, a román küldöttségek vezetőjének román beszédét ő fensége a fogadásnál mellőzte. „Nem tud ön magyarul!“ — kérdé. Azután a küldöttség tagjaihoz intézett kérdéseket. A trónörökös ez alkotmányos eljárása közbeszéd tárgya. Hátszegen a román értelmiség józanabb része resteli a nemzetieskedők tolakodását.

— A világ vége. Egy amerikai csillagász — Proktor a neve a derék tudósnak — azzal a hírrel kedveskedik az emberiségnek, hogy 1897-ben vége lesz a világnak minden dicsőségével együtt. Az 1843-ik évi nagy üstökös, mely tavaly is látható volt, 30 millió mértföld hosszú farkával együtt a fentemlített esztendőben bele fog rohanni a napba. Ez a merénylet pedig oly hőt fog kifejteni, hogy nem lesz menekvés senki fia számára sem. Minthogy azonban az új-ságok másnap bizonyosan terjedelmes tudósításokat fognak közölni a borzasztó katasztrófáról, a „Székelyföld“ is intézkedni fog, hogy legalább is őt külön tudósítója küldje be terjedelmes jelentéseit a világot részéről. Addig azonban, hisz még 15 esztendőnk van, teljes lelkinyugalommal vesszük a borzasztó jóslatot.

A közönség köréből.)*

Háromsághivók és az egység temploma.

Homoród-Oklánd, 1882. július.

Tisztelt szerkesztő ur! A „Székelyföld“ újabb időben három vármegyére terjeszkedvén ki, nem kétem, hogy a homoródvidéki

*) E rovat alatt megjelent közleményekért felelősséget nem vállal a szerk.

közgyűkekről is valamit becses lapjába felvenni szives ne volna, annál inkább, mert az általam leírandó eset legalább a jelen szá-
zadban hallatlannak és hihetetlennek látszik.

Homoród-Okládon a miniszterium böles intézkedése folytán 4 év óta járásbíró-
ság van. Ezen hivatalnál nagy részt refor-
mátus és katolikus hivatalnokok vannak. A közönség általában unitárius. E szent-
háromság hívvő hivatalnokok ájtatossági
gyakorlataikra nézve az egység templo-
mára vannak szorulva.

Itt megjelent a hivatali személyzet, a
ugy az állami, mint vallási ünnepélyeken
a jelen évig, anélkül, hogy valami botrány-
nak ki lett volna téve. Ujabb időben azonban
azon megbotrányozó eljárást kellett ta-
pasztalnunk, hogy a nép — bárha hely a
padokban elég volt — nem akarta a hivatal-
nokokat a padokba beereszteni s így kény-
telenek voltak a templomból eltávozni. Most
a katolikusok egyik, a reformátusok má-
sik községbe kénytelenek menni, ha nem
akarnak a templomtól egészen elidegenedni.
Igaz ugyan, hogy papbért egyikünk sem
fizetett, de erre nem is voltunk soha senki
által felhíva; fizettünk azonban az ünnepi
deáknak oly tisztességesen, hogy azok a
homoród-okládi statio felett versenyeztek.

Nem tudjuk, honnan származik e tü-
relmetlenség, melylyel az unitárius hívek
soha és semmi körülmény között vádolha-
tók nem voltak. Ha a papbér és esetleg
egyéb terhekben való részvétel okozta: tes-
sek a hivatalnokokat felhívni s bizonyára
egy sem fogja magát az alól kivonni.

Nem akarjuk, de nem is szeretnők el-
hinni, hogy ez valami mesterségesen kicsi-
nált vallási türelmetlenségnek volna a kö-
vetkezménye!!

Egy háromság hívvő.

Tusnád fürdővendégeinek névjegyzéke.

(Folytatás.)

Leitinger Terézia, divatárúsnő, Brassó. Mi-
nér Lajos, nyug. százados, Cs.-Sz.-Mihály. Helder
Móricz, óragyáros, Galacz. Pfalter Károly, pap.
Nagy-Szeben. Elena Sotér, kereskedőnő, Brassó.
Márié Rádovics, kereskedőnő, Brassó. Eugénie Ki-
ránu orvosnő, Brassó. Demeter Róza, magányzó,
Braila. Marié Suditu, birtokosnő, Braila. Marcel
Constantinescu, kereskedő, Giurgevo. P. Th. Pecze-
tescu, kereskedő, Remnik Sárát. Izidor Rubinsch-
tein, kereskedő, Galacz. János Kárpén, kereskedő,
Galacz. Emánuel Hontschel, magányzó, Nagy-Sze-
ben. Marié Paul, magányzó, Kimpolung. Matilde
Veinhöld, magányzó, Pitești. Magdolna Borin, ma-
gányzó, Kimpini. Ed. Rozdol, kereskedő, Bucarest.
Z. Rádulescu, kereskedő, Magurelli. Marié Tocitu,
kereskedő, Magurelli. Joán Niculescu, kereskedő,
Calorási. Izsák Márkus, kereskedő, Bucarest. Diá-
mándi Mánule, kereskedő, Brassó. Theodor Abri,
bankigazgató, Brassó. Kónya Károly, gyógyszer-
ész, Jász. Karl Naguer, m. k. kons. titk. Bucar-
est. George Dimăncu, hivatalnok, Bucarest.
Harmat Lajosné, ügyvédnő, Brassó. Constantin
Cătrino, magányzó, Braila. Tăche Rădulescu ma-
gányzó, Plojești. Jóhán Hámia, semin. direct.

Nagy-Szeben. Nagy Károly, rendőrbiztos, S.-Sz.
György. Szabó Mózesné, birtokosnő, K.-Vásárhely.
Jakab Alajos, kereskedő, Cs.-Sz.-Imre. Marié Pa-
liró, orvosnő, Bucarest. Katharina Velter, ma-
gányzó, Bucarest. Zsannette Suster orvosnő, Med-
gyes. Jozefine Suster, magányzó, Medgyes. Máie
Paris, magányzó, Krajova. Katharine Marga an,
magányzó, Bucarest. Ecatarina Georsu, magányzó,
Bucarest. Nátália Ikirim, magányzó, Bucarest.
König Jánosné, kereskedőnő, Brassó. Smaranda
Georgescu, magányzó, Oláh. Buden. Atanăte Cati-
neanu magányzó, Buden. Enache Dimitrescu ma-
gányzó, Pojești. Ernesztine Bleimajer, gyáros,
Bucarest. Mózie, Stenescu, magányzó, Bucarest.
Rézer Ignác, magányzó, Brassó. Adler Ber-
nád, Brassó. Velreiter János, magányzó, K.-
Vásárhely. Bartha Károlyné, magányzó, Sz.-Ud-
varhely. Apor Anna, magányzó, Bolón. Czirjék
Károlyné, birtokosnő, S. Zoltán. Gusztáv Schézer,
kereskedő, Nagy-Szeben. Molnár István, photog-
raph, K.-Vásárhely. Mándi Károly, photograph,
S.-Sz.-György. Gebauer Alexi, zongora tan. Bucar-
est. Lővinsón, kereskedő, Bucarest. Petru Togo-
nel, magányzó, Balázsfalva.

(Folyt. következik.)

Szerkesztői izenetek.

Fekete Sándor. Székely-Udvarhely. Jőni fog.
Némó kapitány. Itthon vagyok. De fáradtan,
kimerülve; nem tudom, mikor küldhetek levelet;
addig légy nyugodt felőlem.

A hegyn túlra. Kaptam. Válaszoltam. „Ha
meghaltam volna! Te is, én is, mindketten, beh
jól jártunk volna.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén.

Augusztus 8-án.

Magyar aranyjárdék	119.90
Magyar vasuti kölcsön	135.—
M. keleti vasuti államkötv. I. kibocs.	91.25
M. keleti vasuti államkötv. II. kibocs.	111.—
M. keleti vasuti államkötv. évi 1876	95.75
Magyar földtehermentesítési kötvény	98.75
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	97.75
Temes-bánati földteherment. kötvény	98.—
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	97.50
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	98.75
Magyar szőlődezmá-váltási kötvény	97.50
Magyar nyereség-sorsjegy kölcsön	120.50
Tiszszabályozási és szegedi sorsjegy	110.25
Osztrák járadék papirban	77.10
Osztrák járadék ezüstben	77.75
Osztrák járadék aranyban	95.25
1860. államsorsjegyek	130.—
Osztrák-magyar bankrészevény	825.—
Magyar hitelbank-részevény	327.25
Osztrák hitelintézet-részevény	321.70
Cs. és kir. arany	5.65
20 frankos arany	9.51
Német birodalmi márka	58.60
London (2 havi váltókért)	120.—
Magyar papírjárdék	87.35

Felelős szerkesztők:

T. Nagy Imre, Dr. Kádbé Ferencz,
Ifj. Dobay János.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Piaci árak

		Kézdi-Vásárhely augusztus 8.		Csik-Szereda augusztus 2.		Sz.-Udvarhely június 2.		Gy.-Sz.-Miklós július 29.	
		frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza	) tiszta	8	—	9	50	9	80	8	50
	) elegy	7	—	—	—	—	—	6	50
Rozs	) tiszta	5	60	6	50	6	—	6	—
	) elegy	4	40	—	—	4	80	5	80
Arpa	) tiszta	—	—	6	50	5	50	6	—
	) elegy	—	—	—	—	—	—	—	—
Zab		3	40	4	—	3	50	3	20
Törökbuza		6	—	6	50	6	40	6	80
Kása	) köles	10	—	10	—	—	—	8	50
	) árpa	—	—	—	—	—	—	—	—
Borsó		7	—	—	—	—	—	—	—
Lencse		12	—	—	—	—	—	—	—
Fuszulyka		6	—	8	—	5	—	—	—
Lenmag		—	—	—	—	—	—	—	—
Kendermag		—	—	—	—	—	—	—	—
Bükköny		—	—	—	—	5	—	—	—
Pityóka		1	60	2	—	3	50	2	30
Marhahus		—	40	—	36	—	40	—	40
Disznóhus		—	44	—	40	—	48	—	48
Juh-hus		—	24	—	24	—	—	—	24
Szalona		—	75	—	80	—	72	—	86
Fagygyu		—	32	—	75	—	36	—	36
Malacz		1	—	—	80	—	90	—	80
Lud		—	—	—	—	1	—	—	—
Récze		—	30	—	—	—	80	—	90
Bárány	) feje	—	—	—	—	—	—	1	70
	) fekete	—	—	—	—	3	—	2	20
Egy pár csirke		—	40	—	40	—	—	—	40
10 tojás		—	15	—	15	—	13	—	13

Magy. kir. államvasutak keleti vonalának MENETRENDJE.

(Érvényes 1882. évi május 15-től.)

A Predeal—nagyvárad irány:

Állomások:		Személy vonat 203. sz.	T. v. I. II. III. oszt.	óra és perc
Bukurestből	Indul	—	—	—
Predeal	„	—	—	—
Tömös	„	—	—	—
Brassó	) Erk.	—	—	—
	) Ind.	6.13	7.25	—
Földvár	Ind.	6.52	8.01	—
Apacza	„	7.23	9.33	—
Agostonfalva	„	7.51	1.01	—
Kőhalom	„	—	—	—
Héjasfalva	„	10.15	4.01	—
Szegesvár	) vendéglő (Erk.)	10.32	4.29	—
	) Ind.	10.52	5.23	—
Medgyes	Ind.	12.06	8.10	—
Kapus	) Elágazás (Erk.)	12.24	8.38	—
	) N.-Sze- vendéglő (Ind.)	12.30	9.50	—
	) ben felé	—	—	—
Tövis	) Elágazás (Erk.)	2.06	12.49	—
	) Gy.-Fehér- vendéglő (Ind.)	2.26	2.18	—
	) vár felé	—	—	—
Kocsárd	) Elágazás (Erk.)	3.24	4.09	—
	) M.-Vásár- vend. (Ind.)	3.34	4.50	—
	) hely felé	—	—	—
Kolozsvár	vendéglő	5.59	8.47	—
	Indul	6.28	8.20	—
Nagyvárad	vendéglő	11.04	6.52	—
	Indul	11.21	—	—
Budapest	Erkezik	1.82	—	—

A Nagyvárad—predeal irány:

Állomások:		Személy vonat 204. sz.	T. v. I. II. III. oszt.	óra és perc
Budapest	Ind.	7.30	—	—
Nagyvárad (vend.)	Erk.	4.18	262	—
	Ind.	5.00	6.50	—
Kolozsvár	„	9.40	4.58	—
	Erkezik	10.14	8.—	—
	Indul	12.38	11.43	—
Kocsárd (vend.)	(elágazás) Erkez.	12.48	12.23	—
	(M.-Vás.) Indul	1.47	2.17	—
Tövis (vendéglő)	(elágazás) Erk.	2.07	3.—	—
	(Gy.-Fehér.) Ind.	3.41	5.44	—
Kapus	(Elág. N.-Sze-) Erk.	3.51	6.52	—
	(ben felé, vendgl.) Ind.	4.11	7.42	—
Medgyes	Ind.	5.22	9.49	—
	Erkezik	5.32	10.33	—
Szegesvár (vendéglő)	Indul	5.50	11.15	—
Héjasfalv	„	—	—	—
Kőhalom	„	—	—	—
Agostonfalva	„	8.18	3.53	—
Apacza	„	8.51	4.41	—
Földvár	„	9.23	5.37	—
Brassó (vendéglő)	Erkezik	10.02	6.43	—
Tömös	Indul	—	—	—
Predeal	„	—	—	—
Bukurest	Erkezik	—	—	—

A vastagabb keretbe nyomtatott számok az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig
számított éjjeli időt jelentik.

BROGLE JÓZSEF

gép- és rostalemez-gyára Budapest.

Gyár: váciút az osztr. állampálya közelében. Raktár: váci körút 68. szám
Ajánlja minden gazdasági kiállításon kitüntetett, javított gyártmányait, mint:

TRIEURÖKET változó rostával.

Tisztító gépeket szelelővel.

Különlegességek malmok számára.

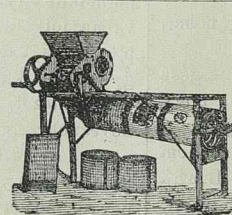
28.466 szám alatt szabadalmazott

hármass ekeket, cséplőgép-ros-
tákat, lyukasztott és hasított

lemezeket vas-, acél- és horganyból,

valamint mindennemű gazdasági gépek- és szereket.

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Legjobban	osztályozásra	alkalmas!
Eredeti	Mayer	trieur
25,000 gép használat- ban	1—10	A gyári jel- vény kívántassék
30 MEDAILLEN		30 MEDAILLEN
GROSSMANN J.		
váci körút 76.	BUDAPEST	váci körút 76.

SZABÓ JÓZSEF
BÖRGYÁROS SZÉKELY-UDVARHELYTT
ajánlja dusan berendezett

r a k t á r á t

mindennemű

BEL- és KÜLFÖLDI BÖRCZIKKEKBŐL;

s z e r s z á m o k a t: cipészek és csizmadiák ré-
szére nagyban és kicsinyben.

Vidéki megrendelések pontosan és azonnal teljesítetnek.

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelytt.